

KÄRLEKEN ÖVERVINNER ALLT.

Av G. B. McCutcheon

(21)

(Forts. föreg. nr.)

Nu var, menade furst Gabriel, rätt att stunden för honom inne att spela ut sin högsta trumf.

Då han, åtföljd av åtta kraftfulla män, som buro en lång järnbeslagen kista, inträdde i tronaden följde han på knä framför tronen, på vilken prinsessan satt förtid sin färdliga mantel, och sade med en stämma, som han förgäves bemödade sig om att göra fast och lugn:

— Era höghet, nästa dag kommer att bli en vändpunkt i Graustarks och Asphains och möjligen också i Dawbergs historia. Jag har ingen högre önskan än att tjäna och rädda Graustark från vad som hotar det från Asphains sida. Det står i min makt, att bjuda er hjälp i efte timmen. Jag besvär er, att mottaga denna hjälp. I morgon skall ni utbetala femton miljoner över tjugo fem miljoner gavs, eller också nödgas avstå till honom norra delen av ert land. Ni är hjälplösa, ty ni äger inte mer än femton miljoner gavs i er skattkammare. Jag upprepar i dag det erbjudande jag redan flera gånger fört gjort er: att på femton år låna er femton miljoner gavs. Jag medför här en del av denna påänningssumma, på det att ni, om ni mottager mitt erbjudande, må i morgon kunna till fullo betala furst Bolarov. Öppna kassaskåpet Richard!

Denna kista, sade nu furst Gabriel, innehåller 100 000 gavs. Det finns i denna stund i er hall nio kistor innehållande vardera en lika stor summa och nio gånger så mycket guld är på väg hit. Jag tog blott denna kista med hit in för att ge era höghet ett synbart bevis på min goda avsikt. Tag allt mitt guld och betala Bolarov och gör mig därmed till en lycklig människa.

Den långa tytnad, som följde på hans sista teatraliska ord bröts omsider av greve Halfort.

— Ni begär, sade denne, ej endast och allenast att vi skola förrätta det län ni erbjuder oss. Ni begär något som Graustark ej kan ge er: dess furstinnas hand. Endast såvida ni avstår ifrån denna sistnämnda fordran kunna vi träffa en överenskomelse om ett län med er.

— Jag har er furstinnas lycka för ögonen lika mycket som min egen, när jag såsom ett villkor för länet stipulerar att hon räkner mig sin hand, svarade furst Gabriel, som tydligen upptogs så kallt som nu skett. Hon skall aldrig sakna kärlek och aldrig behöva känna sorg vid min sida.

— Ni är alltså beslutet att stå fast vid ert ursprungliga förslag? återtog greve Halfort. I så fall —

— Hon ville ju gifta sig med prins Lorenz för att rädda sitt land och folk, avbröt furst Gabriel. — Är jag ej lika så god som han var?

— Gå härifrån! Jag vill ej höra ett ord till! utbrast prinsessan Yette med blutande ögon.

Han gick genast ut åtföljd av sina män, utan att säga ett ord.

XXIII.

Först vid niotiden på kvällen infann sig Kvinnox i det lilla rum där Greenfall satt gömd.

— Har ni sett prinsessan och sagt henne att jag är här? var Greenfalls första ord.

Tiden hade syns honom outtröttligt lång och han hade med feberaktigt otålighet inväntat Kvinnox' ankomst.

— Jag har sett henne, svarade Kvinnox, men jag saknade mot att säga hur jag brutit mot hennes instruktioner. Jag fruktade därför, att ett besök kommer att vålla henne en häftig forskräckelse. Om en timme skall jag emellertid föra er till henne. Hon har sagt till, att hon ej vill bli störd i kväll, emedan hon har viktiga brev att skriva. Icke ens komtesse Dagnar får komma in till henne. Bassot —

den vaktsamda, som efterträtt Dannox — har fått befallning, att ej släppa in någon till henne. Hon sitter och skriver i sin budoar. En lycklig slump kunna vi i sanning kalla det, att han blivit illamående och nödgats bedja om att bli permitterad vid niotiden.

Jag har givit honom tillstånd härtill och lovat utse någon annan soldat i hans ställe. Ni skall bli denne soldat. Här är ett par av mina uniformbyxor och en sabel och rock som tillhör Dannox. Var god och tag av era kläder och sätt på er dessa i stället. Jag tror att ni utan hinder skall komma fram till prinsessans budoar, ty det synes ej till någon av hovbetjäningens i hallarna eller korridorerna.

Med nervös hast bytte Greenfall kläder och spände omkring sig sablen och därpå följde han Kvinnox upp till

den stora hallen. De mötte åtskilliga av hovets herrar och damer ävensom Harry Anguish, men ingen av dessa uppmärksamhet.

En lång soldat stod utanför dörren till prinsessans budoar.

— Nu kan ni gå, Bassot, sade Kvinnox till honom. Denne soldat skall avlösa er.

— Är hon där inne? frågade Greenfall i viskande ton, då Bassot försvann.

— Ja. Då jag avlägsnat mig tjugo steg skall ni knacka på dörren. Om hon ber er stiga in, så gå fort in och stäng dörren efter er. Ni måste om möjligt söka förekomma att hon svimmar eller uppper ett rop. Om en halv timme skall jag återkomma och föra er tillbaka till ert gömställe.

— Det skall ej ske! Jag har kommit för att rädda henne och hennes land och jag ämnar göra det genom att ännu i denna natt överlämna mig i polisens händer.

— Ni kan ej göra det i natt. Ni glömmar att ni med detta ert besök komprometterar henne.

— Ja, jag glömde det. Nåväl, jag skall gå tillbaka med er till mitt gömställe. Men i morgon är jag er fängslad, om ej det!

Några ögonblick senare knackade han på dörren till prinsessans budoar. Han måste upprepa knackningen ett par gånger innan han hörde henne säga:

— Vem är det?

Nu öppnade han hastigt dörren och gick in samt stängde den därpå lika hastigt.

Hon satt vid sitt skrivbord och skrev och såg nu upp överraskad och misseröjd.

— Jag gav ju befallning om, att jag ej ville bli störd! O min Gud!

Han hade slutit henne i sina armar innan detta utrop helt gått över hennes läppar. Hade han ej på detta sätt hållit henne uppe, skulle hon med all säkerhet ha svimmat. Hennes händer och ansikte voro lakalla, hennes andedräkt hämmad och ögonen uttryckte den häftigaste forskräckelse.

— Min älskling! Min drotnings! utropade han passionerat. Antingen får jag då återer! Se ej så förskrämd ut! Det är verkligen jag livs älskade. Jag kunde ej stanna borta och tillåta er göra den stora uppföring ni beslutit göra.

— Är jag verkligen vaken? mumlade hon i det hon lät vidrörde hans kind med sin hand. Är det verkligen ni?

Ett lyckligt leende gled över hennes sköna ansikte, men blott för en flyktig sekund. Därpå såg hon åter förskräckt ut, och utbrast häftigt:

— Det var vanvettigt av er att komma hit.

Hon hade dragit sig ur hans famn och satte sig på divanen och bjod nu honom med en rörelse av handen att sätta sig bredvid henne.

Han delgav henne hastigt vad som hänt under de sista tjugo fyra timmarna och slut med att bedja henne förlåta kaptan Kvinnox för att denne brutit mot de instruktioner han fått.

— Ni är i sanning modig, viskade hon. Det förtäras ej litet mod för att ni skulle våga er till Edelweiss, där ni skulle våga er till Edelweiss, där ni skulle våga er till Edelweiss.

— Jag skulle ha varit en feg kruka, om jag stannat kvar i klostret och låtit er ensam möta olyckan. Jag har kommit för att hjälpa er, svarade han. Men ni kan ej göra något och förvårar blott saken genom att komma hit.

— O, varför stannade ni ej kvar uppe i klostret. I morgon kväll skulle ju Kvinnox ha fört er därifrån till en avlägsen stad och om tre dagar skulle er vän, mr Anguish ha sållat sig till er, och ni skulle sedan båda över Åtén ha rest i största hast över till Amerika. Undrar ni på att jag blev så förfärad vid er åsyn? Varje ögonblick kan ni ju bli upptäckt, och det vore detsamma som döden för er. Bevisen mot er äro alltför starka. Hörtig!

Mirox har fått tag i en karta, som avläst på att han sett er gå in i prins Lorenz rum om kort stund innan mordet upptäcktes.

— Vilken avskyvärd lögn!

— Ja visst är det lögn. Men det bevisar, att prins Lorenz efterlämnade vännen äro fast beslutna, att se er dömd. O, varför kom ni hit?

Ni måste genast återvända till klostret. Vill ni öppna dörren och se efter om Kvinnox står utanför. Skynda er! Jag är utom mig av fruktan för att ni skall bli upptäckt och ej kunna återvända till den skyddande hamn, som klostret erbjuder.

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagningar ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadensiska armén.

Av John A. Hägglund.

XLVII.

Canadensarna genombröt Hindenburglinjen — Slaget vid Le-Cateau.

Den 1 september 1918 utförde det canadensiska infanteriet ett anfäll mot den mångbesjunniga Hindenburglinjen. Detta anfäll var en av de mest märkbara triumfer under kriget.

Det invecklade löpgravsystem som fått detta namn erövrades på mindre än en timmes tid. Det bestod av 50 olika linjer av löpgraver, vilka voro förstärkta med breda bälten av tagstrådsängslor. Djupa jordkylor och tunnlar hade grävs under jorden utgörande ett nät av invecklade katakomber.

Tyskarna hade låtit påskina att Dröcori-Quest linjen, Hindenburgs målderrör, var omtaglig. Denna linje sträckte sig från öster om Arras söderut tvärs över en landsträcka som de allierade icke satt fot på sedan 1914.

Denna linje var Fochs hårdaste nöd att knäcka, och i en dagorder som utgavs av den allierade befälhavaren sade han: "Jag antlade canadensarna att storma och genombrista denna linje väl vetande att om de misslyckades kunde inga andra trupper utföra detta viktiga värv."

Canadensarna stodo provet och utförde vad de blivit anmodade att utföra. Under första dagen av denna strid togs 8 000 fångar och ett stort antal kanoner, den totala avancén varierade i djup från 3 till 5 mil på 4 mils bredd. Fienden blev nu tvungen att retirera till linjen öster om Canal Du Nord.

Större svårigheter överkommes i slaget vid Arras än vad som var fallet vid Amiens. I den sistnämnda striden blev fienden tagen med överraskning och driva tillbaka på en längre sträcka innan dess att han kunde hämta sig och organisera sitt försvär, men vid Arras kunde denna taktik icke begagnas därför att tyskarne här voro beredda på anfäll, trots detta tvingades fienden till reträtt som sedermera förvandlades till flykt.

Inom mindre än en månad hade den canadensiska kåren utfört ett otänkbart arbete i de två slagen Amiens och Arras. Först och främst hade något över 20 000 engelska soldater, 275 kanoner och 2112 kulspåratorer. De hade frigjort en landsträcka på 140 kvadrattill ifrån fiendens förtryck. Allt detta hade åstadkommit med totala förlusten av sårade och dödade understigande ett antal fångar som blivit tagna.

Dessa stora braeder som utfördes av Canadens söner inom loppet av 23 dagar och på två olika ställen av den västra fronten vittnar om det mod, stridsduglighet, initiativ och mod som fanns inom kåren — kvaliteter vilka icke en enda gång svikt sedan de minnesrika aprildagarna under andra slaget vid Ypres för fyra år sedan. Sedan canadensarna anlände till slagfältet har dess stridsmod varit så högt att det nu är en erkänd tradition.

Nu voro stora framtida möjligheter i sikte. Slaget vid Amiens den 8 aug. var början till alla därpå följande framgångar. Framgången av detta slag var nyckeln till alla senare triumfer, men det var dock allmänt känt faktat att någon gång måste Hindenburglinjen genombristas för att möjliggöra även större framgångar. Detta var nu utfört och canadensarna togo stor del i det arbete som totalt omändrade krigstaktiken vid västfronten.

Överallt började fienden att ge vika, här och var vunnos stora landsträckor med ringa eller ingen strid. Tysklands oerhörda krigsmaskin började nu att falla i spår och med välsamt öga avaktade Foch tillfället för att ge fienden de sista dräpenskapen.

Början av slutet hade nu begynt, varenda man i den allierade armén kunde se huru som fiendens motstånd hade blivit allt svårare. Slaget vid Le-Cateau var ett av de dräpenskap som Foch nu utdelade emot den förvirrade fienden.

Den 6 oktober påbörjades den andra och sista delen av de allierades offensivplan. Genom de framgångar som hädanefter vunnos tvingades fienden att övergeva Manbeuge och sina parallella kommunikationslinjer samt att falla tillbaka till Meuse floden och därmed realiserades de allierades planer.

Den 8 oktober tog slaget vid Le-Cateau sin början. Anfallet gjordes på en sträcka av 27 mil. Infanteriet understödd av "tanks" genombröt hastigt upptäckta flerstaka försvarslinjor och gjorde en hastig avancé över den öppna mark som nu låg framför dem. Resultatet av denna strid var att fiendens motstånd gavs vika. Hans infanteri disorganiserades samt retirerade alljämt österut. Våra avlärer rullade sedan sig fram till Le-Cateau och blockerade av trupper och transport. Flera tusen fångar och många kanoner föll i våra händer. Påföljande dag erövrade den canadensiska kåren Ramilles och övergick skedd kanten vid Pont d'Alire. En canadensisk pansarvagn arbetade sig fram till Cambrai. Nästa morgon fortsattes anfallet, med kavalleri som hjälp, vid kvällen voro vi två mil från Le-Cateau, Bohain och Cambrai föll och Caudry anfölls söderifrån. Alla tecken tydde nu på att fienden ämnade företaga en stor vidsträckt reträtt.

Jag nämnde om att kavalleriet sammanträdde att följda den reträtterade fienden och således blev jag personlig

- BLIV EJ BEDRAGEN

Genom löftet av en större valuta än edra pengar äro värda

DETTA ÄR EJ DAGEN EJ TIDEN för något för intet. Det kan helt enkelt ej ske. Efterfrågan på världens produkter är större än tillgången, därför är ert enda hopp att få verkligt regala valutor för edra pengar.

CAMPBELL'S LIMITED med deras förmåga att köpa det bästa, som kommer från de engelska och skottiska vävstolarna, med deras stora stab av kvalificerade skräddare; vilka på grund av låga omkostnader samt den stora omsättningen äro i stånd att erbjuda er bättre kläder samt skräddarsydda efter individuellt mått till priser, som ej kunna slås nu för tiden vare sig i Canada eller Förenta Staterna.

Allaredan ha vi bland våra kunder många av Winnipegs framstående bankirer, affärsmän och professionella män — vilka ha råd att betala mer men vilka äro tillfredsställda med de ostridiga värden, som Campbell's Limited erbjuder.

Personer på landsbygden kunna genom att skriva efter samples (prover på tyger) samt self measuring chart ordra kostymer per post. På så sätt får man välja tyget samt får kostymen sydd efter personligt mått.

Tillskriv även Campbell om penningplacering betalande 12% ränta.

Eder vinterkostym eller överrock efter individuellt mått

Sydd samt levererad från tre till fem dagar (rush order tio timmar); men till en besparing av från

\$15 till \$35

ALLTID
GJORD
EFTER
EDERT
PERSONLIGA
MÅTT

KLÄDER
SYDDA
RÄTT
ELLER
PÅNGAR
TILLBAKA

Öppet varje
Kväll till 9 e. m.

520 BUILDERS EXCHANGE,
Winnipeg, Man.

Mitt emot
Eaton

Världens Bästa Tuggtobak COPENHAGEN

Den rikaste lukt.

Tuggtobaken som varar längst.

BOS ALLA HANDLARE.